

sti i da ih je Ona od nje izbavila; odnosno da Ona kao Milostiva Majka nije ni u ovoj pogibli svoga Dobroga zapustila, nego ga je od pošasti sačuvala.

6. Kolera god. 1836, 1855 i 1885

Dok je u 18. vijeku tri puta po Splitu harala kuga, u 19. vijeku tri puta ga je pohodila kolera. To je bilo god. 1836, 1855 i 1885. U prva dva slučaja kolera je pokosila dosta žrtava²⁹, treće ga je brzo ischezla.

Sva tri ova puta Dobrani su se utekli Milostivoj Gospi od Zdravlja i Ona im je u pomoć pritekla. O. Zlatović bilježi,³⁰ da su Joj u ovim prigodama Dobrani poklonili razne zavjetne darove. Tako su Joj g. 1836 poklonili 2 zlatna srca: jedno za Nju, a drugo za božansko Djetešce u Njezinu naručaju. God. 1855. poklonili su Joj 2 zlatne naušnice s biserima a god. 1855. pribavili su i poklonili lijepi kip Gospe od Začeca.

God. 1855 od posebne je važnosti u povijesti štovanja Gospe od Zdravlja. Godinu dana prije t. j. na 8 prosinca 1854 proglasio je veliki Papa Pijo IX nauku o Neoskvrnjenom Začecu Bl. Dj. Marije dogmom ili člankom katoličke vjere, ustanovivši blagdan Neoskvrnjenog Začeca zapovjednim blagdanom za cijelu Crkvu. Budući da ovaj blagdan dolazi tek nekoliko dana iza blagdana Gospe od Zdravlja, a uz to je još zapovjedni blagdan, Dobrani, da što svečani-

²⁹ O god. 1855 kazivao nam je blagopok. Roko Barić s Dobroga, da je čuo od svog oca, da je te godine umro na Dobromu samo njegov (Rokov) djed Mihovil. On je bio bačvar i radio je na Lučcu kod nekog Lerija, zvanog Ligura. Preko noći uhvatila ga prolijavica. To je bilo 9. kolovoza. Mislilo se, da nije stvar ozbiljna, jer je bolesnik govorio, kako će sutra ustati ranije i poći po konobama raditi. No ipak su pozvali jednoga Franjevca, da bi ga došao ispovjediti. Došao je O. Ante Jukić i opomenuo ukućane, da se čuvaju, jer da je bolest kužna. Isto je rekao i liječnik Dr. Frano Bratanović, koji je došao malo kasnije. Bolesnik je domalo počeo crniti i prsti mu se grčiti. Bolest se je tako naglo razvijala, da je već u 3 sata u jutro na dan sv. Lovre t. j. na 10 kolovoza bio mrtav. Kad je umro, sav je pocrnio. Stavili su ga u nosila, u kojima se je nalazio živi klak. Zatvorena nosila obložili su katramom i odmah ga ponijeli na ukop.

³⁰ Monografije, 411.